

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hrar-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 6. јун 2013. године

Предмет бр. 58/10

Југобанка А.Д. у стечају II

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 6. јуна 2013. године уз присуство следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
гђе Кристин ЧИНКИН
гђе Франсоаз ТУЛКЕНС

Уз помоћ

г. Андреја АНТОНОВА, извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменућу жалбу, уложену сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, одлучила је следеће:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба је уложена пред Комисијом 29. марта 2010. године, и уписана је 30. марта 2010. године.
2. Дана 6. априла 2011. године, Комисија је контактирала жалиочевог заступника и затражила додатне информације. Дана 24. маја 2011. године, Комисија је од жалиочевог заступника добила додатну документацију.
3. Дана 31. августа 2011. године, Комисија је затражила додатне информације од жалиочевог заступника, које је добила 26. октобра 2011. године.

4. Дана 2. фебруара 2012. године, Комисија је затражила додатне информације од жалиошевог заступника и са тим у вези је добила одговор 14. марта 2012. године.
5. Дана 28. априла 2011. године, Комисија је проследила предмет Специјалном представнику Генералног секретара (СПГС) како би добила примедбе УНМИК-а на прихватљивост предмета. Дана 18. јула 2011. године, СПГС је доставио УНМИК-ов одговор.
6. Дана 6. јуна 2012. године, Комисија је поново проследила предмет СПГС-у како би добила додатне примедбе УНМИК-а на прихватљивост предмета. Дана 9. јула 2012. године, СПГС је доставио УНМИК-ов одговор.
7. Дана 5. септембра 2012. године, Комисија је путем писма позвала жалиошевог заступника да достави његов одговор на примедбе УНМИК-а.
8. Дана 24. септембра 2012. године, жалиошев заступник је одговорио на УНМИК-ове примедбе.
9. Дана 26. новембра 2012. године, Комисија је поново проследила предмет СПГС-у како би добила додатне примедбе УНМИК-а на прихватљивост предмета. Дана 31. децембра 2012. године, СПГС је доставио УНМИК-ов одговор.
10. Дана 26. фебруара 2013. године, Комисија је поново проследила предмет СПГС-у како би добила додатне примедбе УНМИК-а на прихватљивост предмета. Дана 4. априла 2013. године, СПГС је доставио УНМИК-ов одговор.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

11. Жалилац је деоничарска пословна банка основана у Србији која је стављена под стечај. Орган који обавља послове стечајног управника док је банка жалилац у стечају је Агенција за осигурање депозита Србије. Жалиошев заступник наводи да друштвено предузеће (ДП) Фероникл, са седиштем у Глоговцу дугује жалиоцу велику суму новца због неизмирених дугова. Жалилац је безуспешно покушавао да наплати ове дугове путем разних судских поступака на Косову од 1997. године.
12. Заступник жалиоца наводи да је жалилац 12. августа 2005. године поднео обавештење Косовској повереничкој агенцији (КПА) о томе да ће поднети тужбу против предузећа Фероникл.
13. Дана 18. октобра 2005. године, жалилац је завршио достављање својих поднеска КПА-у против предузећа Фероникл.
14. Дана 21. новембра 2005. СПГС је прогласио Уредбу УНМИК-а бр. 2005/48 од 21. новембра 2005. о реорганизацији и ликвидацији предузећа и њихове имовине под управном надлежношћу Косовске повереничке агенције. У овој Уредби је било наведено како Посебна комора Врховног суда Косова за питања која се односе на Косовску повереничку агенцију (Посебна комора) и КПА треба да процесуирају тужбе повереника против предузећа која нису била у могућности да испуне своје неизмирене уговорне и монетарне обавезе. Према УНМИК-овој уредби бр. 2005/48, КПА би започео поступак реорганизације пријављивањем Посебној комори. Ако је потребно, Посебна комора издаје одлуку о мораторијуму којом суспендује сва

потраживања од предузећа, а затим КПА препоручује да Посебна комора именује управника за реорганизацију предузећа или, ако то није могуће, наставља са ликвидацијом активе предузећа.

15. Дана 23. децембра 2005. године, жалилац је уложио две тужбе код Општинског суда у Приштини против предузећа Фероникл за реализацију заложних права на имовину која је била у поседу наведеног предузећа. Заступник жалиоца наводи да се Општински суд у Приштини није огласио поводом ове две тужбе.
16. Дана 20. јануара 2006. године, жалилац је Посебној комори доставио своју тужбу против предузећа Фероникл.
17. Према наводима жалиоцевог заступника, дана 21. априла 2006. године, КПА је приватизовао Фероникл и пренео своја средства и обавезе на ЊуКо Фероникл (NewCo Feronikl). Дана 15. јуна 2006. године, Одбор КПА донео је одлуку да отпочне поступак ликвидације предузећа Фероникл, према УНМИК-овој уредби бр. 2005/48.
18. У међувремену, дана 4. маја 2006. године, КПА је доставио захтев Посебној комори којом тражи обустављање поступка између жалиоца и предузећа Фероникл и одбијање жалиоцеве тужбе против КПА.
19. Дана 12. септембра 2006. године, жалилац је КПА-у доставио свој захтев у поступку ликвидације против предузећа Фероникл.
20. Дана 13. јуна 2007. године, Посебна комора је донела одлуку којом се обуставља жалиочева тужба против предузећа Фероникл на основу тога што је КПА покренуо поступак ликвидације по одлуци Одбора КПА од 15. јуна 2006. године.
21. Након ступања на снагу косовског устава 15. јуна 2008. године, УНМИК више није могао ефикасно да спроводи велику већину својих задатака као привремене управе, а СПГС није могао да спроводи извршну власт која му формално и даље припада према Резолуцији 1244 Савета безбедности (1999.) (видети, нпр. Извештај Генералног секретара о Мисији привремене управе Уједињених нација на Косову, од 12. јуна 2008. године, S/2008/354, §§ 7 и 17; Извештај Генералног секретара о Мисији привремене управе Уједињених нација на Косову, од 15. јула 2008. године, S/2008/458, §§ 3-4 и 29; Извештај Генералног секретара о Мисији привремене управе Уједињених нација на Косову, од 24. новембра 2008. године, S/2008/692, § 21). Као такав орган, КПА је престала са обављањем својих задатака у тим областима. У тренутку прекида, КПА није дала препоруку ликвидационом управнику по питању Фероникла.
22. Према наводима жалиоца, поступак ликвидације Фероникла није окончан и жалиочева тужба против Фероникла није решена.

III. ЖАЛБА

23. Жалилац наводи да су КПА и Посебна комора, доношењем одлуке којом се обуставља жалиочева тужба против предузећа Фероникл а затим и неокончања ликвидације имовине предузећа, довели до обуставе поступка и ускратили доношење одлуке у разумном временском року, чиме је дошло до кршења члана 6 § 1 Европске конвенције о људским правима (ЕКЉП). Он наводи повреду свог права

на имовину загарантованог чланом 1 Протокола бр. 1 ЕКЉП до које је дошло услед одлуке Посебне коморе којом се обуставља жалиочева тужба против предузећа Фероникл, као и због тога што КПА није завршио поступак ликвидације.

IV. ПРАВО

24. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмет, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из чланова 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.
25. СПГС тврди да је жалилац друштвено или државно предузеће са седиштем у Београду, које послује према и у складу са законодавством државе Србије. СПГС истиче одлуку Комисије у њеном предмету *Агенција за осигурање депозита*, у коме је Комисија закључила да жалба коју је поднела Агенција за осигурање депозита, јавна агенција према законима Републике Србије, лежи ван надлежности Комисије *ratione personae* (видети Саветодавна агенција за људска права (ХРАП) *Агенција за осигурање депозита*, бр. 59/10, §§ 9-10, одлука од 26. октобра 2011.). Према наводима СПГС-а, жалба је у овом предмету слична и треба је одбацити као жалбу која лежи ван надлежности Комисије *ratione personae*.
26. Сходно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, Комисија има правну надлежност над жалбама поднетим од стране „било које особе или групе особа“ које тврде да су жртве повреде људских права од стране УНМИК-а. Комисија је мишљења да се упућивање на жалбе поднете од стране било које особе или групе особа из члана 1.2 Уредбе не може тумачити тако да обухвата жалбе које је поднела држава или било која њена агенција или, у овом случају, субјекти под контролом ових агенција.
27. Комисија подсећа да је већ разматрала питање да ли има надлежност да одлучује о жалби Агенције за осигурање депозита Србије, у предмету *Агенција за осигурање депозита* (наведен у § 20 горе у тексту). Комисија је закључила да жалба Агенције за осигурање депозита Србије лежи ван надлежности Комисије *ratione personae*. Комисија сада мора размотрити питање да ли је жалилац Југобанка А.Д. независна у односу на Агенцију за осигурање депозита Србије у тој мери у којој би Комисија имала надлежност *ratione personae* да одлучује о жалби.
28. У том погледу, Комисија се позива на судску праксу Европског суда за људска права, у којој је закључено, у случајевима који се могу упоредити, а који се односе на српске банке основане пре распада Савезне Републике Југославије, да је Србија одговорна за дугове друштвених предузећа која су под јаким контролом органа српске владе (видети ЕСЉП, *Р. Качапор и остали против Србије*, бр. 2269/06 и *остали.*, §§ 97-98, пресуда од 15. јануара 2008, у вези са предузећем које се углавном састоји из друштвеног капитала, и *Рашковић и Милуновић против Србије*, бр. 1789/07 и 28058/07, § 71, пресуда од 31. маја 2011, у вези са предузећем које се састоји из друштвеног и државног капитала). У сличном случају, *Алишић и остали*, Суд је закључио да постоји довољно основа за то да се Србија сматра одговорном за дуг српске банке. Суд је напоменуо да је „власник дужника тренутно холдинг који се углавном састоји из друштвеног капитала и да се, као такав, налази под јаким контролом Агенције за приватизацију, која је и сама државни орган, као и Владе, без обзира на то да ли је у прошлости било покушаја да се спроведе формална приватизација.“ (видети ЕСЉП, *Алишић и остали против Босне и Херцеговине, Хрватске, Србије, Словеније и Бивше југословенске републике Македоније*, бр. 60642/08, §§ 94-97, пресуда од 6. новембра 2012, још увек није коначна).

29. Комисија напомиње да је жалилац, Југобанка А.Д, деоничарска пословна банка основана у Србији, која је стављена под стечај 2002. године. Комисија такође напомиње да се, од тада, жалилац налази под управом Агенције за осигурање депозита Србије, за чије жалбе је Комисија већ одлучила да леже ван њене надлежности *ratione personae* (видети предмет ХРАП, *Агенција за осигурање депозита*, наведен изнад у § 20). Напомињући да је, у предметном временском периоду, Агенција за осигурање депозита Србије спроводила јаку контролу над Југобанком А.Д, Комисија не види ниједан разлог због ког би одустала од својих ранијих закључака.
30. Стога Комисија сматра да жалба о којој је реч лежи ван њене правне надлежности *ratione personae*.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБУ НЕПРИХВАТЉИВОМ.

Андреј АНТОНОВ
Извршни службеник

Марек НОВИЦКИ
Председавајући